

[Thorkil Kristensen.]

I øvrigt er det foreslået, at en del af lånets provenu skal videreudlånes til en række danske kraftværker. Det forekommer os noget betænkeligt, at den højtærede finansminister ifølge bemærkningerne allerede har afgivet et ganske vist betinget lånetilbud til disse værker på sådanne vilkår, som de ville kunne optage lån til på det danske kapitalmarked. Vi kan da risikere, at staten kommer til at låne dyrt i udlandet og låne ud til disse el-værker til en lidt lavere rente, hvori der vil være indbefattet et vist statstilskud til de pågældende el-værker, hvad der i og for sig ikke er nogen rimelig foranstaltning.

Af disse grunde ønsker vi, at lovforslaget undergives en kort behandling i finansudvalget, hvortil jo også statslånsforslag plejer at blive henvist.

Poul Claussen: Det er vist almindelig kendt, at vort investeringsbehov er betydeligt, til trods for at den højtærede finansminister er i vane med at overbalancere sin finanslov med en halv milliard om året, noget, han for så vidt indtil nu har fået tilslutning til også fra mit parti, at der altså er et betydeligt investeringsbehov ud over den statsfinansiering, der bl. a. er baseret på overbalanceringen af finansloven.

De to formål, der tænkes tilgodeset ved den foreslåede låneoptagelse, er uden tvivl vigtige, måske endda presserende, mindst måske statsbanernes, hvis hele investeringspolitik vel nok kunne tiltrænge en belysning, som det måske var muligt at fremkalde ved denne lejlighed, især hvis dette lovforslag, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har foreslået, blev henvist til finansudvalget, hvad også jeg og mit parti ønsker.

Om selve lånene skal jeg fatte mig temmelig kort. Vilkårene er ikke i egentlig forstand givet på forhånd, eftersom flere forhold henstår in blanco. For en umiddelbar betragtning lyder vilkårene ikke særlig billige; men det må vel antages, at de er ufravigelige, såfremt man er interesseret i at optage et lån af denne størrelse. Måske skal man endda snarere glæde sig over, at vi bedømmes som acceptable debitorer. Den ærede ordfører for socialdemokratiet sagde, at vor økonomiske situation bedømmes som særdeles pæn. Det er jo en meget smuk måde at

blive bedømt på; jeg ved ikke, om der alligevel var en smule reservation i den ærede ordførers bemærkninger. På den anden side skal man måske være glad for, at vi bedømmes sådan, når man tager i betragtning, at vi jo i virkeligheden har andraget om et lån på 500 mill. kr. og nu har udsigt til at få godt det halve, og når man tænker på, at det ikke er mere end fem fjerdingår siden, den daværende højtærede minister for udenrigsøkonomi forgæves forsøgte at påvirke private investorer til at interessere sig for Danmark. Det ser altså tilsyneladende ud til, at vore glatte ansigter nu er blevet endnu glattere at se på.

Ganske vist havde mit parti afgjort hellere set, at regeringen med sin politik havde forsøgt at trække grænsen mellem forbrug og investering således, at de indenlandske muligheder for låneoptagelse var blevet større; men som forholdene har udviklet sig, kan jeg på mit partis vegne tilsige den højtærede finansminister velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

A. C. Normann: I det radikale venstre nærer vi ikke betænkeligheder ved optagelsen af disse to udenlandske statslån. Det kunne måske ved en overfladisk betragtning undre en og anden, at vi optager lån nu efter en periode med en afgørende forbedring af landets økonomi, og mange spørger allerede, om vi ikke er ved at låne for mange penge, netop ud fra den betragtning, at den opsparring, der finder sted i form af investering, er den, der skaber mulighed for en virkelig velstandsforøgelse. Det ræsonnement synes jeg ikke er uden berettigelse, men jeg er uenig med dem, der siger, at en valutareserve ikke i sig selv er nyttig; den er efter min opfattelse nyttig som en forsikring imod en for dyr drift som følge af mangel på driftskapital, og den er særlig nyttig i et land med en så overordentlig følsom udenrigsøkonomi som vor. Dens tilstedeværelse sætter os i stand til at gøre det mest hensigtsmæssige i stedet for som så ofte hidtil at være tvunget af armod til bratte ændringer i den økonomiske politik, eventuelt med arbejdsløshed og manglende investering til følge. Derfor bør vi glæde os over den reserve, vi har, men vi bør også erindre, at den efter vore forudsætninger er beskedent.